æ victricis magiſter eris. Et hanc rem intellige in præmiſſa ctione prima, prout tibi diximus in theorica noſtra. Ideo neceſſe eſt, quod Mercurialium proprietates ſuperent prietates fœtentis menſtrualis, ſi velis invētor eſſe preſi perfectionis naturæ. Fili ratione hujus vocabuli proetates tibi datæ ſunt omnes res ad cognoſcendū, videlicet teriarū virtutes, & ſicut in proprietario huius artis extitit laratum. Ideo, quia proprietas quælibet, quamvis non ſit una in omnibus mineralibus cōmunis, veruntamen ipſa erminationem recipit à ſua cauſa, ſicut viſibilis experiencum lumine claro nobis effectualiter oſtendit poſt eius iſionem per 4. elementa, & ſicut videre potes manifeſtè do ſimili, quia proprietas, quæ eſt in parte terræ deſiccat ltum, congelat & fixat. Et illa, quæ eſt in aqua, refrigeſcit ltum, diſſolvit & lavat. Et illa, quæ in aere eſt, humectat, didat, lenificat & fluere facit partes diſcontinuatas, & quę gne eſt, calefacit & tingit. Adhuc accipit hæc proprietas an determinationem ſecundum materiam elementi ſui in ſſitie & ſubtilitate, per varietatem & variationē, propter m ſunt 4 ignes principales obſervandi ad reſpectum ſubtiæ proprietatum 4 elementorum. Ideo, quod propriequæ eſt in terra groſſioris eſt ſubſtantiæ, & fixioris natuper quam contra ignem majorem tolerantiam habet. Idi proprius debetur ignis, ſecundum ſuæ naturæ exigenn, & ſic eſt de aliis elementis. Quare patet, quòd ſub conatione ſuæ proprietatis materia gubernatur per certos lus excitantis caloris & ſtimulantis. Ideo, quando ſepas elementa, reſpice, quòd materia non evacuetur à protate ſua per nimium ignem vel exceſſivum, nec contra ram. * Nam adhuc illa elementa ſunt diſſidentia & inimortales generationis, niſi Geometriæ regula obſervecum qua trahere poteris per tuum velle aerem, & ſine hac la non. Fili hîc eſt ſecretum, quod valet melius omni deo, ad trahendum extra naturam, quę eſt verus Mercurius rietate plenus. Fili practicam tibi diximus, qualiter eam ris extrahere, cum igne appropriato. Sed nunc dicemus m noſtrū inſtrumentum, per quod poteris cuſtodire, & è ducere, & opus dirigere. Quando tu volueris aerē trae à ſuo proprio hoſpitio, tibi opus eſt aſſimilare naturæ n opus. Fili in ſubjecto vacuitatis ſunt extrema & media ndum magis & minus, propter quod unum elementum t in aliud, & in illud revertitur, neceſſitate naturæ, prout nifeſtè tibi exemplificabimus, per aquam, in qua diſſolvi-

** Aliàs quia ambo hi ignes sūt deſtructores & inimici mortales generationis.*

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG